SENTINELA

ANUL II, Nr. 48
16 Noemvrie 1941

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 — Bucureşti
TELEFON: 2.28.27. — 2.08.96.

Marea sărbătoare a ostaşilor desrobirii

Porţile Capitalei s'au deschis larg, ca şi braţele cetăţenilor, ca să primească Sâmbătă, 8 Noemvrie 1941, pe nebiruiţii ostaşi care au luptat pe frontul antibolşevic pentru desrobirea Basarabiei şi a Bucovinei. Ţara recunoscătoare i-a primit cu flori şi urale, iar iubitul Suveran şi bravul nostru Mareşal au dăruit vitejilor între viteji răsplată binemeritată. Cu mare însufleţire populaţia Capitalei a manifestat şi pentru ostaşii germani, dovedind că frăţia de arme, pecetluită pe câmpul de luptă nu se va şterge niciodată. Trăiască M. S. Regele Mihai I si Domnul Maresal Antonescu. Trăiască Armata Română şi bravii noştri aliaţi! „Sentinela“

Cinstire vitejilor

Capitala țării a făcut în ziua Sfântului Mihai — Patronul vitejiei românești și al M. S. Regelui — o măreață primire unităților întoarse biruitoare de pe frontul de luptă împotriva bolșevismului. A fost o înălțătoare manifestație a conștiinței românești această solemnitate în care oaste și popor și-au legat inimele în curată mândrie românească, sub privirile înduioșate ale Regelui și ale Mareșalului Conducător. N'a cunoscut niciodată Capitala țării o așa de nesfârșită revărsare de bucurie, ca cea pe care a văzut-o în această zi de pomină. Era în văzduhul luminat dulce de soarele toamnei târzii ca o înveșmântare Cerească pentru truda răsplătită vredniciei noastre ostășești și naționale. Și pornea din mulțimea uriașă ieșită în drumul recunoștinței și al dragostei frățești, val nepotolit de vibrantă proslăvire către adâncurile senine ale Cerului.

Așa s'a făcut cinstire vitejilor în România înoită a Regelui Mihai I. Sufletul românesc și-a regăsit resorturile de afirmare a virtuților lui din strămoși, moștenite spre a exprima răspicat, dar fără netrebnică îngânfare, crez de viață nouă, pe măsura puterii lui de rod bun. Căci nu paradă a fost în ziua Sfântului Mihai la București, ci liturghie de praznic împărătesc la soroc de răscruce istorică pentru neamul românesc. Războiul dela răsărit a fost marea probă de virtute și de credință, pe care Dumnezeu ni-a hotărît-o spre a ne încerca și pe care armata țării, sub conducerea Mareșalului Antonescu a trecut-o cu bine, ca să deschidă României drum de lumină și de înălțare pe ziua de mâine.

Spunea Mareșalul Antonescu la masa Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul:

„Dar Neamul Românesc nu a biruit numai la răsărit, prin lupta armatei, Neamul Românesc a biruit pretutindeni prin marea luptă a reinvierii naționale.

„Sdrobit de păcate apuse, cu trupul țării sfâșiat, încercat de sdruncinarea pământului și de sdruncinarea neînțelegătoare a unora, Neamul Românesc a putut totuși, numai în răgaz de câteva luni, să-și așeze rădăcini de vieață nouă și să pornească o luptă dreaptă pentru a-și recâștiga onoarea și a-și redobândi pământurile pierdute prin nevrednice cotropiri.

„Este aceasta cea mai hotărîtă dovadă că Neamul Românesc este sănătos și puternic;

„Că Neamul Românesc nu poate să fie confundat cu cei care i-au întunecat trecător demnitatea și i-au coborît nedrept drepturile.

„Neamul Românesc s'a reașezat pe temeliile lui morale vechi“.

Așa este. Și va fi această îndoită biruință, pe care o încrestează adânc în tablele istoriei înfrățirea dela 8 Noemvrie, chezășie în vecii-vecilor pentru noua misiune de civilizație și de pace creatoare ce începe acum poporul român. In cinstirea adusă vitejilor se rostește, tăcut, demn și hotărît, conștiința de vieață vitează, dreaptă și curată, a României Noi.

D. I. CUCU

Armata germană

Ce cunoscut și apropiat ne sună aceste cuvinte. In ele sunt cuprinși toți camarazii noștri, înfrățiți cu noi pentru aceeași Sfântă Cruce pe care vrem s'o desrobim. Aceleași gânduri ne leagă, aceleași greutăți și suferinți ne oțelesc.

In fiecare din ei este adânc înrădăcinat credința că trebue să învingă oriunde, că prin unirea între ei pot trece peste mări și țări... și-au dovedit-o.

Pe lângă Dumnezeu au și un conducător ce întruchipează în el întregul neam și tot ce au mai sfânt. Lui i-au dăruit vieața și toată ființa lor, iar el îi duce numai la biruinți și-i urcă sus pe piscurile eroilor legendari.

Când îi privești sunt oameni ca toți, la lupte însă sunt zei. Nu știu ce-i greu, gândul și limba lor nu leagă împreună cuvintele *„nu se poate“*. Credința'n ei, în șefii lor și'n arma lor le dă un singur gând: să ducă biruința Germaniei oriunde Führerul îi îndreaptă și să înfigă mândrul biruitorul steag German.

Hotărît și dârz la luptă, cu ochii țintă pe dușman, bun camarad, cu zâmbetul pe buze, acesta e un soldat german.

Toată ființa lui ca trup și suflet este o mașină perfecționată care nu cunoaște decât mersul înainte și care duce după dânsa uriași turnați din oțel, care strivesc sub picioarele lor pe oricine s'ar împotrivi.

Munca lor zi de zi și credința că prin ea își servesc patria i-a făcut ca astăzi să fie cea mai bine înzestrată armată.

Arma, tunul, carul de luptă și avionul lor sunt cele mai bune. „Stuka“ și-a spus mereu cuvântul și faima lui a înconjurat pământul.

Soldatul german nu uită niciodată că este o rotiță mică din marele mecanism armată, care dacă n'ar funcționa bine și la vreme ar stingheri ceva.

Fiecare din ei sunt o pietricică pe care credința'n viitorul lor și dragostea de țară i-a făcut un bloc pe care se va sprijini o lume nouă.

Locot. CORNESCU ADRIAN

Populația română întâmpină cu flori pe ostașii germani

Legământul unei zile de sărbătoare

Capitala și dimpreună cu ea, țara întreagă au avut Sâmbătă, 8 Noemvrie cinstea de a primi pe eroii care s'au întors biruitori din crâncenele bătălii, date pentru dezrobirea pământurilor, cotropite și pentru alungarea dușmanului. Pe sub Arcul de Triumf au trecut diviziile brave care timp de patru luni și mai bine, necurmat zi și noapte, au împins linia frontului dela Prut la Nistru, la Bug, la Nipru, implântând steagul Patriei în chiar inima Odesei.

Se înscrie ziua aceasta printre cele mai frumoase și mai mândre sărbători românești, iar însuflețirea cu care poporul i-a primit pe ostași, înfățișează o modestă mărturie a recunoștinții nației pentru vitejia și jertfa fiilor ei.

Fiindcă recunoștința aceasta nu se mărginește la uralele și la florile care i-au întâmpinat pe eroi. Ea îmbracă formele iubirii veșnice și are de asemeni tâlcul strădaniei pentru întregul popor de a fi totdeauna la înălțimea faptelor oștirii românești. Prin felul cum a știut să smulgă victoria și să așeze din nou patria în cinstirea lumii și în drepturile ei, soldatul a dat o pildă care nu va trebui și nu va fi niciodată uitată. El a făcut dovada că neamul este dârz și puternic, în stare să înfrunte și să biruiască orice dușman, atunci când destinele lui se găsesc în mâini vrednice și când este unit.

Ceea ce dihonia și nevolnicia au pierdut anul trecut când trupul țării era sfârtecat și batjocorit, a redobândit ostașul Regelui Mihai și al Mareșalului Antonescu.

Izbânda nu a fost ușoară, nu s'a lăsat smulsă fără trudă și jertfe, dar cu atât mai scumpă este ea și cu atât se cuvine mai aprig s'o păstrăm.

Ostașul și-a făcut datoria, și că și-a făcut-o, s'a văzut din felul cum l-au cinstit Regele, Conducătorul lui și poporul. El va fi gata să și-o facă și mâine și poimâine, așa cum și-a făcut-o și în trecut. Alături de el se cuvine să stea, însă, totdeauna, trează și unită, națiunea întreagă.

Și ea va sta, căci prea crude și prea greu au fost plătite greșelile de altădată. Va sta și a dovedit prin lacrimile de bucurie și recunoștință cu care i-a întâmpinat pe viteji în ceasul când ei treceau, mândri, puternici, pe sub Arcul de Triumf și pe străzile îmbrăcate în veșminte de sărbătoare.

Soldat PASCU I.

Pe sub arcul triumfalelor întoarceri

Ingenunche un întreg popor în fața revenirii voastre triumfale!... Porțile biruințelor întregitoare și sfinte se dau înlături să vă primească, căci voi, ostași români, ați renăscut virtuțile milenare. Reinviați și de data aceasta aceleași tradiții izbăvitoare și aceleași onoruri de sânge și de jertfă. Incă odată, trecutul nostru mult sbuciumat vorbește lămurit inimilor care bat în cadența vijelioasă și tare a pașilor voștri. Impreună cu voi, legendarul împărat roman și-a condus legiunile neînfricate împotriva hoardelor de stepă; Mihai Viteazul a știut că sunteți voi, porniți la luptă pentru întreg poporul românesc de pretutindeni și pentru unirea cea dreaptă, cea mare și veșnică. Ștefan cel Mare recunoaște în voi aprigii Plăeși ai celor patruzeci și cinci de biruinți întru credință, lege și moșie.

Tu oștean, întărești speranța în destinele neamului nostru, redai conturul împărătesc al țării și înalți iarăși mândria de Român în conștiința lumii. Fii binecuvântat!

Părinții și frații noștri, care acum un sfert de veac au împlinit cel mai frumos vis al românismului, tresar în morminte, știind că deacum, tu biruitor oștean român, ne redai o Românie mai bună, mai curată, mai sfântă, mai oțelită.

Sergent T. R.
GEORGE DORUL DUMITRESCU

ZIUA VICTORIEI ROMÂNEŞTI

Ziua de 8 Noemvrie, ziua intrării triumfale a trupelor desrobitoare, marea zi a victoriei româneşti, a fost vestită cetăţenilor Capitalei, la ora 7 dimineaţa, prin tradiţionalele 21 lovituri de tun.

Invesmântată în haină de sărbătoare, Capitala Ţării şi locuitorii ei, au făcut o entuziastă primire ostaşilor eroi, desrobitori de Neam şi glie strămoşească.

Tineri şi bătrâni, copii, bărbaţi şi femei, au ieşit disdedimineaţă să întâmpine pe ostaşii Regelui Mihai şi Mareşalului Antonescu, să le presare calea cu flori şi să întovărăşească cu urale marşul lor triumfal.

A fost o zi de înălţătoare sărbătoare pentru bucureşteni, o sărbătoare între sărbători.

La această sărbătoare a oştirii româneşti şi a întregei Naţiuni române, Fuehrur Adolf Hitler a trimis ca reprezentant al său pe Feldmareşalul Keitel, şeful Marelui Stat Major al Marelui său Cartier General.

Piaţa „Arcului de Triumf'', unde s'a ţinut solemnitatea ostăşească a decorării drapelelor regimentelor glorioase şi a decorării ofiţerilor şi soldaţilor eroi, era bogat împodobită cu culorile româneşti, germane şi italiene.

Coloane înalte susţineau aquile române şi germane şi enorme pancarte purtau inscripţii amintitoare ale recunoştinţei purtate de popor M. S. Regelui, Mareşalului Antonescu, precum şi urării de bun sosit ostaşilor desrobitori.

Loja regală înecată în purpură era dominată de o uriaşă coroană şi cifrul Suveranului.

Sosirea Suveranului şi a Mareşalului

La ora 9 şi 50 minute, cea dintâiu dintre cele 101 lovituri de tun, a anunţat pornirea M. S. Regelui dela Palatul Regal, spre Arcul de Triumf, având în stânga pe d-l Mareşal Antonescu. Urmează un automobil în care se aflau d-nii Feldmareşal Keitel şi profesor Mihail Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de Miniştri, apoi altele aducând persoanele din suită.

Pe calea Victoriei şi şosea, Majestatea Sa Regele şi d-l Mareşal Antonescu au fost viu şi îndelung ovaţionaţi de imensul public adunat.

La ora 10, Suveranul şi d-l Mareşal Antonescu au ajuns la Arcul de Triumf.

Accentele solemne ale Imnului Regal se amestecă cu uralele nesfârşite ale mulţimii. In picioare, M. S. Regele şi d-l Mareşal Antonescu, salută cu bastonul de mareşal, mulţimea.

Trecerea în revistă a trupelor

După ce d-l general I. Iacobici, şeful Marelui Cartier General, a dat raportul, M. S. Regele, d-l Mareşal Antonescu, d-l Feldmareşal Keitel şi d-l profesor Mihail Antonescu, urmaţi de suită, îşi continuă drumul pe şosea, până departe unde sunt aliniate trupele întoarse victorioase.

Este trecută în revistă unitate cu unitate. Drapelele se înclină în faţa Suveranului, din piepturile miilor de ostaşi isbucnind vijelioase urale.

M. S. Regele, d-l Mareşal Antonescu şi d-l Feldmareşal Keitel, salută cu bastonul de mareşal, trupele.

Intre timp la locul serbării au sosit Majestatea Sa Regina Mamă Elena şi d-na Maria Mareşal I. Antonescu. Muzica intonează din nou Imnul Regal. M. S. Regina şi d-na Mareşal Antonescu iau loc în loja regală.

La ora 10, după ce au terminat trecerea în revistă a trupelor, Majestatea Sa Regele şi d-l Mareşal Antonescu, se întorc la Arcul de Triumf.

Inconjurat de un sobor de preoţi, I. P. dr. Partenie Ciopron, episcopul armatei, a oficiat un serviciu religios.

Decorarea drapelelor

A urmat apoi înălţătoarea şi emoţionanta solemnitate a decorării stindardelor şi drapelelor regimentelor glorioase.

D-l general Pantazi, subsecretarul de Stat al armatei de uscat, dă citire decretului regal de decorare, după care Majestatea Sa Regele coboară de pe estradă şi înaintează în faţa drapelelor şi stindardelor care se înclină.

Salutând mai întâiu tricolorul Sfânt al Neamului, Regele anină cu propria Sa mână decoraţia de aquila fiecărui drapel. Apoi, El sărută drapelul care este ridicat în poziţia sa normală.

Salutul Regelui este întovărăşit de saluturile d-lor Mareşal Antonescu şi Feldmareşal Keitel, care, de pe estradă, salută cu bastoanele de mareşal.

Au fost decorate astfel drapelele şi stindardele următoarelor regimente:

1 Infanterie, 30 Dorobanţi, 24 Infanterie, 27 Dorobanţi şi 10 Infanterie, care au luptat glorios în campania 1916—1919, au fost decorate atunci cu ordinul „Mihai Viteazul'', cl. III, li se conferă azi ordinul „Mihai Viteazul'' cl. II, se conferă ordinul „Mihai Viteazul'' cl. III drapelelor Regimentelor de Gardă Mihai Viteazul, 11 Dorobanţi, 12 Dorobanţi, 35 Infanterie, 37 Infanterie, 8 Artilerie, 51 Artilerie, 5 Artilerie, 24 Artilerie, 30 Artilerie şi 4 Artilerie Grea; ordinul „Steaua României'' cl. III cu spade şi panglică de „Virtutea Militară'', drapelelor Regimentelor: 1 Roşiori, 25 Infanterie, 23 Artilerie, 13 Artilerie; se conferă ordinul „Steaua României'' cl. IV cu spade şi panglică de „Virtutea Militară'', drapelelor Regimentelor 5 Artilerie Grea şi 11 Artilerie, iar drapelelor de aviaţie; cu „Virtutea Militară Aeronautică'', ofiţer: Flotila 1 Vânătoare; „Virtutea Aeronautică'' cavaler: Flotila 1 Bombardament, Flotila 3 Informaţie, Regimentul 2 Artilerie Antiaeriană; „Medalia Aeronautică'' cl. III: Regimentele 1 Artilerie Antiaeriană şi 3 Artilerie Antiaeriană.

Când fiecare şir de drapele decorate păşeşte locul solemnităţii, publicul isbucneşte în urale.

Decorarea ofiţerilor şi trupei

Vine rândul la decorare ofiţerilor şi soldaţilor eroi.

D-l general Pantazi citeşte mai întâi decretele ostaşilor decoraţi „post mortem''.

Apoi dă citire decretelor prin care ogiţerii generali, superiori şi inferiori, au fost decoraţi pentru priceperea, abnegaţia şi vitejia de care au dat dovadă pe câmpul de luptă, începând dela Prut şi până la Odesa.

Cel dintâi decorat cu crucea „Mihai Viteazul'' cl. II, este d-l general I. Iacobici, şeful Marelui Cartier General.

Decorarea ofiţerilor s'a făcut după următorul ceremonial:

Suveranul s'a apropiat de fiecare ofiţer, i-a dat „acolada'', atingându-i amândoi umerii cu sabia Sa, a prins apoi decoraţia de pieptul ofiţerului, pe care apoi l-a îmbrăţişat.

După solemnitatea decorării ofiţerilor generali, superiori şi inferiori, a urmat aceea a decorării subofiţerilor şi soldaţilor eroi.

Grupul de subofiţeri şi soldaţi, care urmează să fie decoraţi „proprio manu'' de către Suveran, înaintează în faţa estradei pe care se află M. S. Regele, d-nii Mareşal Antonescu şi Feldmareşal Keitel.

In faţa tânărului lor Rege, ostaşii stau în poziţie de drepţi cu mâna la viziera căştei.

După citirea decretului de decorare de către d-l general Pantazi, Suveranul coboară de pe estradă şi se îndreaptă spre grupul noilor decoraţi.

Drapelele aşteaptă decorarea

Prinzând de pieptul fiecărui ostaş, Crucea „Virtutea Militară'', Regele strânge mâinile vitejilor.

Defilarea

Solemnitatea decorării luând sfârşit, M. S. Regele, d-l Mareşal Antonescu şi d-l Feldmareşal Keitel se îndreaptă spre loja regală, unde iau loc, aşteptând defilarea trupelor victorioase.

In sunetele marşului triumfal, trec călări pe sub Arcul de Triumf, d-nii general I. Iacobici, şeful Marelui Cartier General; general Tătăranu şi Statul Major al Armatei a IV-a. Urmează apoi drapelul ordinului „Mihai Viteazul'', drapelele decorate de Suveran cu crucile „Mihai Viteazul'' şi „Steaua României'' şi ofiţerii generali, superiori şi inferiori, decoraţi de M. S. Regele cu prilejul festivităţii Palatului.

Divizia de Gardă

Incepe apoi defilarea Diviziei de Gardă în fruntea căreia trece călare d-l general Şova, comandantul ei, împreună cu statul său major.

Primul regiment de gardă care trece pe sub Arcul de Triumf, este Regimentul 6 „Mihai Viteazul'', în frunte cu comandantul său d-l colonel Opriş. Entuziasmul publicului nu mai are margini. Doamne din înalta societate, împreună cu femei simple, aruncă buchete de flori în calea ostaşilor învingători.

Acest eroic regiment şi întreaga divizie din care face parte, au luat parte dela începutul acestui războiu la luptele dela: Ţiganca, Dealul Comin, Dealul Vulturului, Cogarlâc, la operaţiile de izgonire a bolşevicilor din Basarabia, a trecut Nistrul pela Pugoceni şi a urmărit pe inamicul înfrânt şi pus pe fugă, până la Dalnik, aproape de Odesa.

Trec apoi glorioasele regimente: 1 Vânători de Gardă Nr. 2, comandant de d-l colonel Săulescu şi 2 Vânători de Gardă Nr. 9, comandat de d-l colonel Kislowsky; 2 Artilerie de Gardă, comandat de d-l colonel Nestorescu; Escadronul Divizionar de Recunoaştere, comandat de d-l căpitan Ottulescu. Aceste toate unităţi s'au acoperit de glorie pe câmpul de onoare, unde cu sângele vitejilor lor au smuls isbânda lor, a întregei oştiri şi a Neamului.

Unităţile Germane

Işi face apariţia şi trece apoi pe sub Arcul de Triumf, un batalion din eroica armată germană şi un detaşament de marinari germani cu garnizoana în Bucureşti, batalion care a luat parte la luptele dela Odesa, umăr la umăr cu unităţile noastre.

Ostaşii marei oştiri aliate cu pasul lor semeţ, defilează în sunetele unui marş executat de muzica lor.

Impresia făcută asupra publicului este foarte puternică. Uralele şi aplauzele nu mai contenesc.

Eroii germani sunt realmente acoperiţi cu flori de public.

Sburătorii români

Unitatea germană terminându-şi defilarea, îşi fac apariţia mândrii noştri sburători.

Flotila I Vânătoare, care a fost comandată de eroul comandor Popişteanu, căzut pe câmpul de onoare, este actualmente comandată de d-l comandor Romanescu-Leu.

Tatarca, Dalnic, Vacarjani, Strassburg, sunt nume care rămân înscrise cu litere de aur pe stindardul acestei flotile, care în patru luni de războiu a aruncat asupra inamicului două milioane şi jumătate kg bombe şi a executat peste 200 misiuni.

Cu preţiosul sprijian al vitezei noastre aeronautici, trupele terestre au putut sdrobi resistenţa bolşevică.

In urmă au trecut Flotila III-a Vânătoare, comandată de d-l comandor Mărăşescu şi grupările de A. C. A., datorită cărora, noi cei din dosul frontului ne-am aflat în situaţia de a munci în linişte.

Divizia de Grăniceri

Incepe defilarea Diviziei I Grăniceri, comandantă de d-l general Potopeanu. Această glorioasă divizie a trecut în Basarabia, ocupând capul de pod dela Albiţa, a luptat la Tomai şi Carpineni, iar la Vojniceni a rezistat două zile şi două nopţi furiei bolşevice, a tăiat calea de retragere a unei mari unităţii roşii, capturând un numeros material de războiu şi foarte mulţi prizonieri.

La Plahteewka şi Lichtenthal, detaşamentul motorizat al acestei divizii, comandat de d. căpitan Moga, s'a ilustrat cu numeroase fapte de arme.

Pătrunzând biruitoare în Cetatea-Albă, vechea aşezare a lui Ştefan cel Mare, Divizia I Grăniceri a trecut Nistrul la Tighina şi a pătruns cu o adâncime de 20 km. în dispozitivul inamicului pus pe fugă.

Acestei divizii i-a revenit şi misiunea să taie căile de comuncaţie şi retragere ale bolşevicilor angajaţi în luptă cu Divizia de gardă.

Urmează apoi defilarea artileriei Diviziei I Grăniceri, alcătuită din Regimentele 1 Artilerie, comandat de d. colonel Budiş şi 2 Artilerie, comandat de d. locot. col. Lupu Dumitru. Acest din urmă regiment a distrus în luptele dela Hutov-Dalvisky 40 care de luptă bolşevice.

Acelaşi regiment a sprijinit acţiunea unei unităţi germane în luptele Vacarjani, fiind citat pe ordinul de zi al comandamentului aliat.

Divizia Blindată

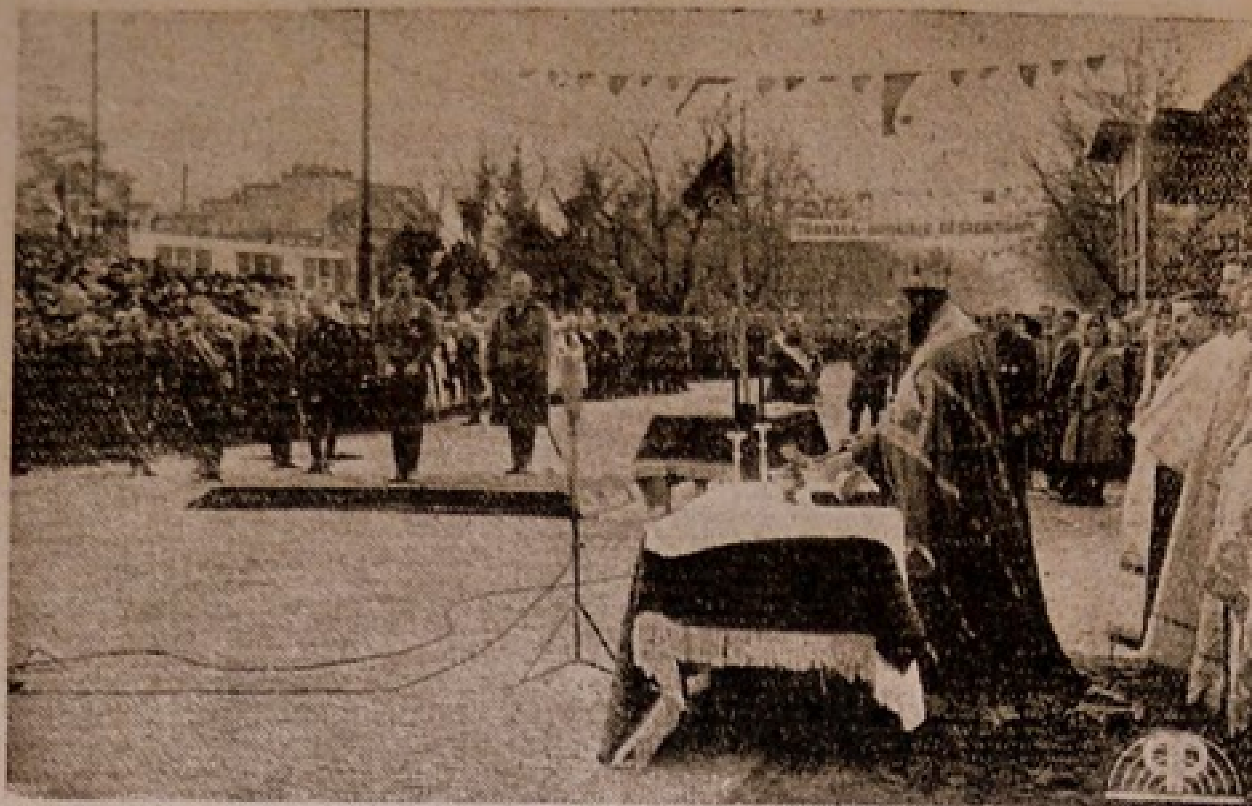
In fruntea Diviziei blindate defilează apoi d. general I. Sion cu statul său major, urmat fiind de compania de transmisiuni, grupul de cercetare, compania autocar şi compania antiaeriană.

Apoi trece Regimentul 2 care de luptă. Şenilele acestea care nu au cunoscut obstacol şi au răscolit pământul stepei ruseşti, pământ amestecat cu trupurile duşmanilor, s'au întors victorioase împreună cu vitejii care le-au dus la izbândă.

Chişinău, Moghilău, Kirca, Tighina, Cruleni, Vadul lui Vodă, Bujalic, Odesa, sunt tot atâtea lupte pe câte izbânzi.

Intr'una din luptele în care inamicul încercase să învăluie un corp de armată german la Brătăşeni, acest regiment a luptat eroic despresurând pe ostaşii aliaţi.

(Urmare în pagina IV).

Slujba religioasă

ZIUA VICTORIEI ROMÂNEŞTI

(Urmare din pag. 3)

Tot acest regiment este acela care a pătruns victorios la Chişinău.

Tributul de sânge al acestui regiment este scump. In luptele date, el a pierdut pe maiorul Spirescu, locot. Preda, locot. Popa, locot. Sassu, căp. Saru, locot. Crânguş şi sublt. Suşală, care au căzut eroic. Luptele dela Valea Baicului, duse de acest regiment vor rămâne veşnic în istorie.

Urmează apoi regimentele 2 şi 8 artilerie grea, comandate de d-nii coloneli Zlotescu şi Caloianu.

Sprijinind cu succes acţiunea infanteriei, aceste regimente au ajutat la zdrobirea rezistenţei bolşevice dela Prut şi Nistru.

Tunurile regimentelor acestea sunt cele dintâi care au bombardat Odesa, înspăimântând pe bolşevici.

In timpul defilării acestor unităţi, pe cer escadrilele de vânătoare, în formaţie, întovărăşesc muzica cu zumzetul motoarelor lor. Sunt avioanele care au înspăimântat şi pus pe fugă pe bolşevici. Defilarea a fost încheiată de o unitate de artilerie antiaeriană.

In tot timpul defilării, oştirea victorioasă a fost ovaţionată, iar calea ei presărată cu flori.

Masa camaraderească dela Palatul Regal

La ora două, după terminarea defilării, Majestatea Sa Regele, Majestatea Sa Regina Mamă, d. Mareşal I. Antonescu, d-na Maria Mareşal Antonescu şi invitaţii au plecat spre Palatul Regal, unde a avut loc o masă camaraderească a cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul".

Aci d. Mareşal Antonescu a rostit următoarea cuvântare:

Majestate,
D-le Feldmareşal Keitel,
Camarazi vechi şi noi,

Tradiţia Ordinului Mihai Viteazul adună pe Cavalerii purtători — în această zi sfinţită — pentru a cinsti camaraderia de luptă şi de sânge care ne uneşte şi a dura din ea brâu de credinţă în jurul Tronului.

Adunarea Cavalerilor are bucuria să sărbătorească azi pe Regele Ţării, Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul. (Aplauze îndelungate).

Fiindcă, începând de azi, sunteţi, Sire, nu numai Regele Neamului, dar cavaler al Ordinului celor care s'au trudit şi au luptat pentru temelia lui.

Şi nu numai noi, dar Ţara întreagă îşi închină azi gând creştin de rugă de ziua Regelui nostru tânăr. (Aplauze prelungite).

De aceea, în numele Cavalerilor şi al Ţării, Vă urez, Sire, ca Dumnezeu să Vă învrednicească să daţi numelui de legendă românească, pe care-L purtaţi, strălucirea împlinitoare de drepturi şi mândrie naţională, pe care i-a zămislit-o Voevodul ce-a înscris întâia oară acest nume sfânt în istoria românească. (Aplauze furtunoase).

Şi vă mai doresc, Sire, ca viaţa întreagă să rămâneţi curat, întreg şi plin de iubire de Ţară, cum sunteţi azi, şi, toată viaţa Voastră, Neamul să vă privească plin de iubire, cum V'a priveghiat copilăria, plin de nădejde, cum Vă urmăreşte tinereţea şi plin de onoare cum Vă aşteaptă viitorul.

Adunarea Cavalerilor Mihai Viteazul se face anul acesta sub semnul unei îndoite biruinţe.

Am biruit la Răsărit şi ne-am împlinit drepturile, prin lupta şi sângele ostaşilor, prin vrednicia jertfitoare a ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor. (Aplauze îndelungate).

Istoria cu seninătatea ei aspră va judeca, în perspectiva veacurilor, a civilizaţiei şi a drepturilor, lupta armatei române, jertfa Neamului Românesc pentru drepturi, pentru cruce şi pentru dreptate.

Dar Neamul Românesc nu a biruit numai la Răsărit, prin lupta armatei, Neamul Românesc a biruit pretutindeni prin marea luptă a reînvierii naţionale. (Apleuze).

Sdrobit de păcate apuse, cu trupul Ţării sfâşiat, încercat de sdruncinarea pământului şi de sdruncinarea neînţelegătoare a unora, Neamul Românesc a putut totuşi, numai în popas de câteva luni, să-şi aşeze rădăcini de viaţă nouă şi să pornească o luptă dreptă pentru a-şi recâştiga onoarea şi a-şi redobândi pământurile pierdute prin nevrednice cotropiri.

Este aceasta cea mai hotărîtă dovadă că Neamul Românesc este sănătos şi puternic;

Că Neamul Românesc nu poate să fie confundat cu cei care i-au întunecat trecător demnitatea şi i-au coborît nedrept drepturile.

Neamul Românesc s'a reaşezat pe temeliile lui morale vechi. (Aplauze).

Neamul Românesc trăeşte azi, nu numai plinătatea unei biruinţe câştigată prin luptă şi prin jertfă, prin sânge şi peste morminte, dar şi siguranţa unei vieţi plină de înţeles nou, în care Patria şi datoria viitorului apasă cu greutatea răspunderii în toate conştiinţele.

De aceea, Sire, să simţiţi că Domnia nouă a Majestăţii Voastre este ţesută de sufletul nou al Ţării.

Şi nimic pe lume nu poate să sdruncine această putere morală care va scri de acum înainte istoria noastră.

In această zi de cinstire ostăşească şi morală, este datoria noastră să ne închinăm gând de recunoştinţă şi pietate acelora care şi-au părăsit mame şi soţii, surori şi prunci, pentru ca să poată să spele cu sângele lor petele trecutului, şi să poată întemeia cu mormintele lor temeliile Neamului de mâine.

Eroi, şi urmaşi de eroi, recunoştinţa Neamului vă va străjui jertfa, aşa cum jertfa voastră ne va străjui poruncitor datoria faţă de Neam şi Tron.

Alături de ostaşii români, căzuţi în luptă, alături de Cavalerii Ordinului „Mihai Viteazul" pierduţi în bătălie, Neamul nostru a avut mândria ca, pentru desrobirea lui, pentru pământurile strămoşilor noştri, să lupte şi să cadă sau să biruie eroi germani. (Aplauze prelungite).

Azi, aceşti bravi sunt prezenţi în mijlocul nostru nu numai prin jertfa lor, pe care Neamul Românesc n'o va uita, dar şi prin participarea la această cinstire românească a Mareşalului Keitel, Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul" şi trimis al Fuehrerului Adolf Hitler şi al Marei Armate Germane, care ne-a ajutat să ne câştigăm drepturile şi să ne dovedim onoarea. (Aplauze nesfârşite).

Acelor dintre germani care au căzut pe pământul nostru;

Acelor dintre germani care au biruit alătauri de noi;

Ca şi Marelui Conducător de oaste şi de lume, Adolf Hitler, Cavalerii Ordinului „Mihai Viteazul" le mărturisesc, azi, sufletul lor de luptă şi onoarea noastră de a fi luptat alături pentru drepturi şi civilizaţie. (Aplauze prelungite).

Sire,
Camarazi,

Neamul nostru, prin desrobirea dela Răsărit şi prin reînvierea de pretutindeni, a pornit acum paşi noi spre un nou destin.

A fi Cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul" înseamnează a cinsti, printr'o etică de luptă, de onoare şi de credinţă, marile comandamente ale Neamului, ale Tronului şi ale conştiinţei de om şi de ostaş.

A fi Cavaler al Ordinului „Mihai Vihai Viteazul" înseamnează să nu uiţi niciodată tradiţia voevodală a acestui Neam şi să-ţi faci din simbolul celui care a luptat şi a murit pentru sfânta noastră unitate o temelie de viaţă şi o poruncă de român. (Aplauze puternice).

Cu această convingere, cu acest suflet, să strigăm toţi:

Trăiască Regele.
Trăiască România.
Trăiască Germania.
(Urale).

Răspunsul M. S. Regelui

Domnule Mareşal,

Ţin să vă mulţumesc din tot sufletul pentru frumoasele cuvinte pe care Mi le-aţi adresat. Iar pe voi, noui cavaleri ai Ordinului „Mihai Viteazul" vă felicit din toată inimia pentru tot curajul şi destoinicia dovedită pe câmpul de onoare.

Să trăiască Armata Română.

S.

Sergentul Ene Niţă

Te-am întâlnit când înserarea pală.
Punea tăcută mâna-i adumbrită,
Pe ochii tăi încercuiţi de boală,
Pe mintea ta de gânduri istovită.

In partea stângă mâneca golită
De braţul fulgerat d'un nor barbar,
Işi flutura nevoia, obosită,
In cadenţarea pasului tău rar.

Cu glasul stins, de plâns înăbuşit,
Ai încercat să-mi depeni povestirea,
Dar n'ai putut s'o duci pân' la sfârşit,
Te-am înţeles din ochi. Vorbea privirea.

La Bug, obuz, mitralieră, noapte,
Frânturi de vorbe repezi, sbuciumate...
Apoi domol te-ai spovedit în şoapte,
Şi-am plâns alături, Ene Niţă, frate.

Deasupra noastră luna luminoasă,
Turna făclii pe neagra depărtare,
Ţi-am strâns frăţeşte mâna sănătoasă.
Şi ţi-am şoptit ca o îmbărbătare:

— Ţi-a mai rămas o mână, Ene Niţă,
Poţi să te închini cucernic lui Isus,
Mai poţi aprinde câte-o luminiţă
La căpătâiul celor ce s'au dus.

— Ţi-a mai rămas o mână şi cu ea
Poţi împleti a firului ursită.
In clipe dragi putea-vei mângâia
Copiii tăi şi soaţa ta cinstită.

— Ai înălţat trecutul glorios
Şi-ai închinat altarele sfinţite,
Din trupul tău ai dăruit prinos,
Spre întregirea brazdelor ciuntite.

— Cinstind Eroii, în credinţă vie,
Ne-om ridica vijelioşi şi tari,
Căci jertfa lor stă veşnic mărturie,
La temelia României Mari.

ANTON ŞTEFĂNESCU

Prilej de bucurie pentru neam

Zilele Plebiscitului au fost prilej de adevărată sărbătoare sufletească pentru neam. Pe toate întinsurile ţării, cetăţenii au alergat să-şi dea votul, fericiţi că pot să-şi arate pe această cale vederile şi credinţele lor.

Insufleţirea care s'a constatat la votare, învederează puterea conştiinţei româneşti ce se înfăţişează azi, cu mai multă energie ca oricând, cum şi tăria de nesdruncinat a solidarităţii dintre toţi fiii naţiunii.

Ţara întreagă alcătueşte azi un singur cuget, o singură simţire şi o singură voinţă, topite în aceeaşi ţintă supremă: binele şi fericirea Patriei.

Modul cum s'a desfăşurat votarea dovedeşte totala alăturare a maselor la politica de ridicare a neamului, a Mareşalului Antonescu, politică ce a dat atât de frumoase şi de strălucite rezultate.

Poporul, ca şi intelectualii, toţi locuitorii ţării, fără deosebire de clasă socială, sunt alăturea de Conducător şi aprobă, fără rezervă, politica lui naţională, opera înfăptuită până azi, cum şi cealaltă operă de desăvârşire a refacerii naţionale, înfăţişată ţării de Mareşalul nostru.

Naţiunea, Tronul şi Mareşalul, formează un singur bloc, de o tărie de neînvins, simbol luminos al energiei româneşti.

Rezultatul impunător al votului mai dovedeşte credinţa obştească în biruinţa idealurilor, aspiraţiilor şi a drepturilor noastre sfinte.

Lupta dusă de armatele noastre, sub viteaza şi înţeleapta conducere a Mareşalului, a pus, cu putere, în lumină, tăria noastră de suflet, dârzenia braţului nostru şi perfecta marea cinste românească.

Soldaţii noştri s'au bătut nu numai pentru a face să triumfe dreptul nostru sfânt, ci şi pentru cauza şi pentru apărarea civilizaţiei, Crucei şi Creştinătăţii.

România a îndeplinit, deci, o măreaţă misiune istorică, înfăţişând astfel rolul ce trebue să-l joace în alcătuirea nouei Europe.

Un popor care a îndeplinit o asemenea înaltă misiune, nu poate fi decât unit, pentrucă numai prin unire deplină e cu putinţă să fie împlinite marile acţiuni naţionale şi istorice.

Transnistria, pământ românesc

Ostaşi!

Lupta voastră pentru desrobirea pământurilor româneşti, care au suferit atât amar de vreme tirania bolşevică, şi-a găsit cea mai mare răsplată prin cucerirea Odesei, pe ale cărei ziduri vitejia românească a înfipt drapelul naţional.

Insemnătatea acestei cuceriri v'a fost arătată prin îndârjirea cu care au apărat bolşevicii Odesa, întâmpinându-vă acolo cu o armată de trei ori mai numeroasă decât voi şi recrutând marile lor pierderi, în nădejdea că vor putea rezista avântului şi curajului vostru.

Dar aţi învins! Aţi pătruns triumfători în cetate, punând astfel sub stăpânire românească cel mai mare port al sovietelor la Marea Neagră şi făcând din el capitala Transnistriei, care e pământ din trupul de totdeauna al scumpei noastre Moldove.

De aceea aţi şi învins... fiindcă ştiaţi că toate câmpiile şi colinele pe care le străbăteaţi purtau în ele amintirea tropotului vijelios al calului lui Ştefan-Vodă, viteazul Domn care se repezea din când în când să-şi vadă moldovenii împrăştiaţi pe întinderile transnistriene şi să pedepsească pe tătarii care ne robeau fraţii, pângărindu-i în cinstea lor şi despuindu-i de avutul lor.

Glasul istoriei v'a chemat acolo — glasul istoriei care v'a spus că, de veacuri, suferinţele Românilor transnistrieni sunt aceleaşi şi că ceasul desrobirii lor definitive în sfârşit a sunat!

Aţi răspuns astfel *poruncii pe care v'a dat-o istoria sfântă a neamului, încât Regele, Conducătorul şi Ţara nu vor uita niciodată faptele voastre! Aţi dus fraţilor noştri transnistrieni libertatea, liniştea.*

I-aţi scos, din întunericul nopţii bolşevice, la lumina încrederii şi a omeniei. Aţi făcut ca bisericile să răsară din nou în satele lor... clopotele să sune iarăşi cu voioşie... crucea să primească din nou pe credincioşi în faţa altarelor şi glasul preoţilor să dea iarăşi binecuvântarea care întăreşte sufletele şi revarsă duhul vindecător al împăcării.

Le-aţi dus ordinea acolo unde era numai buimăceală, crimă şi desordine... şi le-aţi redat încrederea în siguranţa avutului lor... în trăinicia căminului... şi în respectarea drepturilor fiecăruia.

Şi datorită vouă, ostaşi ai României, şcoala românească va renaşte în satele şi târgurile fraţilor noştri... şi odată cu ea vor ieşi la lumina soarelui obiceiurile străbune, care n'au murit niciodată, în niciun suflet transnistrian! Iar dulcea limbă moldovenească, pe care fraţii noştri n'au vorbit-o decât în ascuns, va răsuna de-acum încolo liberă între zidurile şcolilor şi va îmbia, cu chiotele ei neîntrecute, munca roditoare a câmpului; şi când se va înălţa spre soare, la primăvară, întâiul spic de aur al Transnistriei româneşti şi libere, el va spune cerului că a fost însămânţat în sângele jertfei voastre şi că poartă, în bobul lui, binecuvântarea morţilor, pentru pâinea pe care o veţi rupe, făcând cu evlavie semnul crucii care v'a dus la biruinţă.

Sublt. rez. MIRCEA ŞTEFĂNESCU

Bărbatul

Cine-i bărbat adevărat?
— Este acela care ştie
S'aducă închinarea lui
Stăpânului peste tărie.

O lume de s'ar prăbuşi,
Stă drept ca piscul cel de munte
Evlavia îi tinde scut
Adâncul greului să'nfrunte!

Cine-i bărbat adevărat?
— Este acela care crede
Şi'n lupta pentru adevăr
Al vieţii noastre rost îl vede.

Credinţa este arma lui
Intr'a dreptăţii luptă sfântă,
Din care nici un credincios
Nu s'a întors cu spada frântă.

Cine-i bărbat adevărat?
— E cel ce ştie să iubească,
Cu harul caldei mângâieri,
Pe cei ce plâng, să'mpărtăşească.

Iubirea-i luminează 'n piept
Seninul cerului de vară
Şi'n braţele-i de luptător
Puterea lcului coboară.

Acela-i om adevărat,
Ce luptă pentru-a lui soţie
Şi pentru dragii copilaşi
Infruntă vifor şi urgie.

Acela-i om adevărat,
Care priveşte moartea'n faţă
Şi-şi pune'n lupta pentru drept
In cumpănă a lui viaţă.

Infrânge orice greutăţi
Curajul lui şi bărbăţia,
Şi-aduce pentru fraţii lui
Din focul luptei bucuria.

Acela-i om adevărat,
Care trăeşte pentru ţară
Şi pentru libertatea ei
Cu arma'n mână va să moară!

Fii tu acela, brav german,
Ostaş al libertăţii sfinte,
Auzi! Răsună goarna iar, —
Cu dumnezeu, tot înainte!

Căci Dumnezeu ajută'n veci
Pe cei care-i păzesc credinţa
Şi pentru steagurile lor
Aduce-'n lupte biruinţa.

După Ernst Moritz Arndt
de I. U. SORICU

Pe urmele prăpădului bolşevic la Odesa

Frontul anticomunist

Frontul anticomunist e încheiat. Având la marginea de miazănoapte pe vajnicii Finlandezi, iar la marginea de miazăzi bravele noastre trupe române, frontul anticomunist cuprinde forţele frăţeşti de rasă latină ale diviziilor italiene, ale corpului expediţionar spaniol, ale voluntarilor francezi şi belgieni. Iar pretutindeni şi mai presus de toate, susţinând toate poziţiile frontului, cu neînfrântă vitejie şi pricepere fără seamăn toate acţiunile, luptă vitejile, desăvârşitele trupe germane, călăuzite de spiritul lui Adolf Hitler.

Astfel, frontul anticomunist e încheiat şi el înaintează, fără preget şi fără să dea adversarilor o clipă de răgaz şi răsuflet. Inaintează, pentrucă frontul anticomunist are de partea lui nu numai forţa armelor, nu numai geniul militar, nu numai adunarea şi ajutorul tuturor celor buni, dar însăşi dreptatea şi însuşi sprijinul şi binecuvântarea lui Dumnezeu. Pentrucă frontul anticomunist nu luptă să satisfacă poftele unor căpetenii ambiţioase, nu luptă să cucerească ţinuturi străine şi să robească popoare nevinovate, nu luptă să întindă asupra lumii o orânduire de vieaţă pe care lumea n'o vrea şi o urăşte; ci frontul anticomunist luptă pentru dreptate, pentru Cruce şi credinţă, pentru descătuşarea noroadelor Rusiei de sub cumplita apăsare bolşevică, pentru eliberarea popoarelor europene de cumplita ameninţare a cotropirii comuniste, pentru retezarea patimilor şi ambiţiilor de dominaţie ale iudeo-sovieticilor, pentru libertatea omenirii de a-şi alege felul de traiu şi orânduirea de vieaţă cea mai potrivită cu firea şi nevoile sale, pentru întărirea civilizaţiei şi propăşirea culturii.

Conducerea sovietelor care, după 24 ani de despotism, a izbutit să prefacă două sute de milioane de oameni în două sute de milioane de robi şi maşini, care n'au nicio bucurie, care se îmbracă în zdrenţe, care poartă în loc de ghete târligi de pânză şi care au uitat întrebuinţarea batistei şi a furculiţei, — această conducere sovietică trebue să piară!

Trebue să piară şi va pieri, ca orice lucru care vine dela diavol. Rostul frontului anticomunist acesta este: surparea şi nimicirea pentru totdeauna a puterii bolşevice, a conducerii sovietice.

Pentru aceasta ne-am rânduit şi noi în frontul anticomunist. Pentru aceasta am luptat şi luptăm cu îndârjire contra bolşevicilor. Pentru aceasta ne-am vărsat şi ne vărsăm din belşug sângele.

Ştim că la capătul sforţărilor noastre eroice stă câştigarea libertăţii naţionale. Stim că la capătul acestor sforţări stă dobândirea siguranţei întregii Europe. Ştim că la capătul sforţărilor ce fac apărătorii Crucii, stă înălţarea Sfintei Cruci, stă propăşirea culturii şi a civilizaţiei.

Ştim, mai ales, că prin sacrificiile noastre a tuturora, prin jertfele noastre, bravi ostaşi, întăriţi românismul de pretutindeni, sporiţi întreg sufletul românesc şi treziţi cele mai bune şi mai întemeiate nădejdi pentru România viitoare, moştenire a marilor noştri înaintaşi, moştenire a lui Ştefan cel Mare şi Mihai Viteazul. Vom avea atunci o ţară mândră şi întreagă, pe care o făuriţi cu preţul sângelui vostru risipit cu dărnicie pe toate câmpurile de luptă.

De aceea, dragi ostaşi, nu vom înceta lupta nu vom pregeta în strădanii şi sacrificiu, ci ne vom bate mai departe, ostăşeşte şi vitejeşte, umăr la umăr cu neînvinşii şi eroicii noştri aliaţi, până la completa biruinţă a frontului anticomunist.

Serg. t. r. GRECU VALERIU

O strălucită victorie

Cum a scufundat submarinul românesc „Delfinul" un mare vas de transport sovietic

Submarinul românesc „Delfinul", comandat de căpitanul Costăchescu, întors dintr'o lungă croazieră în apele sovietice, a adus vestea scufundării unui transport sovietic de 12.000 tone, victorie anunţată şi de comunicatul oficial german din 8 Noemvrie 1941. Acest fapt merită să fie cunoscut de toată suflarea românească.

Iată-l:

Delfinul se afla în apele Crimeei la câteva mile marine Sud-Est de Yalta. A aşteptat la pândă câtva timp în faţa portului. Pe la ceasurile 9 zăreşte un convoi de vase sovietice ieşind din port, escortat de nave de război, îndreptându-se spre Sud-Est. Comandantul a ales vasul cel mai important din convoiu, de 12.000 tone, a căutat poziţia cea mai favorabilă şi a lansat o torpilă.

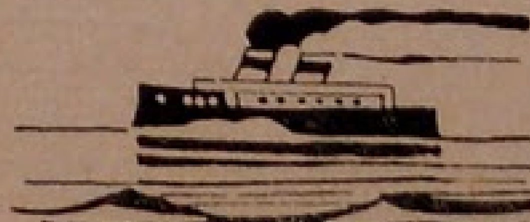
A urmărit cu periscopul drumul şi explozia torpilei, care a lovit în plin, în mijlocul vasului. La un minut după explozia torpilei, vasul sovietic a explodat violent, s'a rupt în două şi s'a scufundat imediat, de unde s'a putut înţelege că fusese încărcat cu muniţii, pe care bolşevicii încercau să le evacueze din Crimeea.

Convoiul s'a împrăştiat, vasele au reintrat în goană în port, iar cele de război au început să brăzdeze Marea în căutarea Delfinului. De acolo, de unde se retrăsese, a putut urmări toate aceste frământări ale inamicului, care, timp de 8 ceasuri a evoluat pe locul de unde pornise torpila şi l-a grenadat în 23 de rânduri.

Submarinul era însă departe, sub apă.

Când totul s'a liniştit, Delfinul a plecat spre patrie, cu bucuria datoriei împlinite.

S.

Desrobitorii Crucii primiți cu flori

Ofițeri și ostași citați prin ordin de zi

D-l general de divizie Gh. Avramescu, comandantul Corpului de Munte, a citat prin ordin de zi, un mare număr de ofițeri și grade inferioare, pentru fapte care sunt arătate în dreptul fiecăruia.

Continuăm cu publicarea numelor vitejilor care au binemeritat cinstirea ce li s'a adus:

Sergentul major Mitu Marin din Divizionul 1 Obuziere Munte, pentrucă s'a distins prin curajul său în ziua de 4 August 1941 la Poznanc, Ucraina, când, fiind trimis înainte să recunoască un observator înaintat al bateriei sale, trece în linia 1 a infanteriei care fusese oprită cu focuri de artilerie, aruncătoare și arme automate, caută și găsește un admirabil observator pentru bateria sa. Ține piept unei grupe de bolșevici care înaintează până la 50 de metri de observator.

Sergentul Voicu Gheorghe, ctg. 1935, din Bateria Comandă a Diviz. I obuziere Munte, pentrucă s'a oferit a face parte din echipele care urmau a face incursiuni peste frontieră în intervalul de timp 22 Iunie — 22 Iulie 1941. S'a oferit să conducă bucătăriile Bateriilor prin Storojineț, în ziua de 4 Iulie, când Corpul de Munte ordonase să nu se mai treacă prin oraș până ce acesta nu va fi curățit de ovreii franctirori, al căror foc se întinsese mult în după amiaza zilei susmenționate. S'a oferit și a trecut Nistrul cu o companie de asalt din Batalionul 1 Vânători Munte ca observator de artilerie și agent de transmisiuni. In îndeplinirea funcțiunii de observator a ieșit din adăpost în numeroase rânduri pentru a descoperi obiectivele inamice în acțiune, sub focul ucigător al bateriilor și armelor automate din pădurile dela Nord-Est Honicovți și Nord Nagoriani. In ziua de 18 Iulie a îndeplinit cu curaj rar funcțiunea de agent de transmisiune, comunicând indicații ofițerului de legătură cu infanteria și ordinele Batalionului 1 Vânători Munte către Compania căpitanului Drăghici, care fusese îndrumată în sprijinul Batalionului 4 Vânători Munte, ce era puternic contraatacat de inamic în dimineața acelei zile. S'a oferit a însoți pe ofițerul orientator în recunoașterea executată înaintea organizării, în noaptea de 23/24 Iulie 1941, în pădurea Est Gara Vapniarca.

Sergentul Eparu Gheorghe, ctg. 1938, Bateria Comandă din Divizionul 1 Obuziere Munte, în timpul concentrărilor și dela începutul campaniei prezente și până astăzi a arătat că are spiritul datoriei desvoltat în cel mai înalt grad, îndeplinindu-și toate însărcinările, chiar dacă acestea au cerut o muncă istovitoare. In actuala campanie s'a distins mai ales prin curajul și credința cu care și-a îndeplinit misiunea de observator pe malul de apus al Nistrului la Voloșcowa, în zilele de 17, 18, 15, 16 Iulie, ocupând un observator foarte bun dar foarte bătut de inamic din adăpostul căruia a ieșit în nenumărate rânduri pentru a descoperi bateriile inamice în acțiune. S'a mai distins în luptele dela Poiana Tanca, Storojineț, Letcov și Poznanca (Ucraina), unde a mers în prima linie a infanteriei pentru a descoperi mai în deaproape obiectivele inamice. A însoțit pe ofițerul orientator în recunoașterile de noapte la 23 Iulie la pădurea Est Vapniarca.

Este un gradat de o credință nemărginită, rară, și o cinste neverosimilă.

Căpitan Curteanu N. Marin din Batalionul 1 Vânători Munte, pentru vitejia și destoinicia cu care a condus compania sa în ziua de 17 Iulie 1941, la trecerea Nistrului sub focul inamic la satul Cozlov, compania sa fiind prima care a trecut Nistrul. Prin măsurile luate, curajul și priceperea sa, a respins pe inamic și în mai puțin de 2 ore a ocupat obiectivul ordonat, cucerind 4 cazemate inamice și capturând cu această ocazie 80 prizonieri și material de războiu. In ziua de 18 Iulie 1941, Batalionul fiind contraatacat puternic de inamic, a primit ordin să contraatace inamicul ce se infiltrase în flancul drept al Batalionului și satul Nagoriani, cu intenția de a izola Batalionul de Nistru.

Contraatacul companiei sale susținut de focul plotonului 2 mitraliere a fost dat fulgerător, respingând pe inamic și restabilind astfel situația la flancul drept.

Cu această ocazie a capturat 2 aruncătoare și 2 mitraliere.

A rezistat în mod eroic în ziua de 18 Iulie 1941 tuturor atacurilor inamice, contribuind astfel la păstrarea capului de pod.

Camaraderia pe front

In ziua de 20 Iulie, când roșiorii regimentului comandat de col. Dănăceanu, cuceriseră a patra linie de cazemate și pătrunseseră adânc în Ucraina, sublocotenentul Venetopol, rămăsese grav rănit între sistemul de rețele, șanțuri și cazemate, depășit de roșiori. Nu se știa nimic, de soarta celui rănit. După eforturi îndelungi, în sfârșit, sanitarii au izbutit să-l găsească în apropierea cazematei 67. Ridicat de sanitari, sublocotenentul Venetopol era tocmai transportat pe targă, când artileria inamică începu să tragă, chiar pe dealul pe care se aflau sanitarii români.

Plut. Major Ciochină Sebastian, care trecea cu mâncarea trupei pentru prima linie, văzu pericolul, își opri motocicleta și, prin ploaia de obuze, se repezi la sublocotenentul Venetopol, pe care îl luă în cârcă și o sbughi spre motocicletă. Lucrul însă n'a fost tocmai ușor, deoarece bolșevicii intețiseră tirul artileriei lor. Plut. Major Ciochină, trebui să facă, pentru a-și feri prețioasa povară, salturile cerute de asemenea împrejurări. Haina lui fu, în câteva locuri sfârtecată de schije. Salvatorul totuși scăpă teafăr. Ajuns la motocicletă, plut. major Ciochină Sebastian îl așeză pe sublocotenentul Venotopol în ataș și porni vertiginos la primul post de ambulanță.

Pilda dată de plut. major Ciochină Sebastian, este frumoasă și nu este singura.

S.

Nume și fapte de viteji

Maiorul Dumitriu V. Alexandru, face parte dintr'un regiment de vânători. In luptele dela cota 102 din ziua de 12 August 1941, bravul ofițer a dat dovadă de deosebită pricepere, destoinicie, precum și de un înalt spirit de sacrificiu. Mereu în fruntea unității ale, după lupte crâncene, el reușește să spargă frontul inamic, cucerind cota 102, care era foarte puternic apărată de bolșevici. Prin ocuparea acestei cote s'a ușurat mult acțiunea unităților vecine. Deși contraatacat puternic de inamic, maiorul Dimitriu V. Alexandru a rămas pe poziția cucerită, necedând un pas. Rănit, nu a părăsit unitatea sa decât victorios. Pentru aceste însușiri alese de comandant și luptător, maiorul Dimitriu V. Alexandru, a fost propus pentru decorare cu ordinul „Steaua României", cu spade și panglică de Virtutea Militară, în gradul de cavaler.

Maiorul Heușanu Nicolae. Acest curajos luptător a dus la o victorie deplină unitatea sa, în luptele crâncene de pe înălțimea Sud-Vest Bacalovi, din zilele de 7—8 August. In urma unei acțiuni energice, maiorul Herișanu a reușit să sdrobească inamicul care dispunea de forțe mari, urmărindu-l viguros, fără a-i da nicio clipă de răgaz să-și vină în fire. Deși rănit acest viteaz ofițer, a refuzat să fie evacuat, până când lupta în care se angajase, nu a terminat-o victorios. Pentru meritele sale vitejești, a fost propus să fie decorat cu ordinul „Steaua României", cu spadă și panglică de Virtutea Militară.

Căpitanul Marin B. Ioan. In ziua de 5 August 1941, printr'un atac îndrăsneț, și condus cu multă pricepere, căpitanul Marin B. Ioan, din acelaș regiment de vânători, a ocupat organizațiunile inamice de pe înălțimea West-Lipca, sdrobind rezistența puternică a inamicului. In luptele de pe înălțimea Est-Bacalovi, din ziua de 9 August, căpitanul Marin Ion, a atacat în fruntea unității sale, cu un deosebit curaj, poziția inamică, pe care a străpuns-o, punând pe fugă pe bolșevici. Bravul ofițer a luat parte și în luptele din ziua de 13 August dela cota 102, fiind mereu în prima linie, până în ziua de 20 August, când bătălia se termină, cu victoria ostașilor români.

Pentru faptele sale vitejești, a fost propus la decorare cu ordinul „Steaua României", cu spade și panglică de Virtutea Militară, cl. V-a.

Vânătorii de munte la Marea de Azov

Un câmp de stepă se așterne în fața ochilor. Vânătorii de munte, sunt gata la datorie. Odată cu cele dintâiu raze ale soarelui, pornește și grindina obuzelor grele inamice. E semnul luptei. Când clocotul văzduhului este mai aprig, și urletul bombelor mai înfiorător, încep să apară în pâlcuri bolșevicii, care înaintau spre liniile românești. Vânătorii îi primesc cu un foc aprig. Artileria noastră începe să tragă fără răgaz și țăcănitul mitralierelor se intețește și mai mult. Valuri, valuri de dușmani se prăvălesc. Intr'un târziu, inamicul desorientat nu mai poate înainta. Este oprit. Furtuna pare că se liniștește, dar după câtva timp, focul dușman începe și mai viu. Sunt svonuri că bolșevicii au adus aici 5 divizii. Dimineața se încearcă spargerea frontului, dar vânătorii de munte, sunt la datorie și nu lasă nimic să treacă. E o luptă pe viață și pe moarte. Bolșevicii vin potop, dar se sfarămă de pieptul de granit al ostașilor noștrii. Cerul începe să se însenineze. Inamicul obosit, își încearcă norocul pe alt front, mai la sud, unde se găsea corpul de cavalerie român, dar este respins și aci. Deși nedormiți de 10 nopți în șir, bravii vânători, urmăresc neîncetat spre răsărit pe dușman, până la deplina victorie a sfintei credințe românești. Peste câteva zile, pe locul înfioratoarelor lupte, se așterne liniștea fără sfârșit a morții și balsamul cald al sufletelor eroilor noștri. Vânătorii de munte își făcuseră datoria d'n plin, înscriind pagini de înalt patriotism în cartea sfântului nostru războiu.

Artileriștii ochesc drapelul sovietic

Bateria 1-a din regimentul de artilerie primește ordin să deplaseze secțiunea comandată de locotenentul *Voinescu* pentru a bate cazamatele și observatorul din apropierea fermei Valienatos. Misiunea este foarte grea, fiindcă deplasarea comportă trecerea Prutului, iar unicul pod de vase al sectorului era foarte atent supravegheat de observatorii și artileria bolșevică.

Cei patrusprezece tunari comandați de locotenentul Voinescu își împing deci tunurile până la Prut. Artileriștii lasă caii și chesoanele pe malul românesc și împingând tunurile cu brațele, trec podul de vase și pătrund în Basarabia. Este nevoie totuși de liniște absolută. Trebue realizată amplasarea pe noua poziție fără ca bolșevicii să simtă.

Trăgându-și tunurile cu brațele, dârji, artileriștii ajung la miezul nopții pe locul indicat.

In zori, primesc ordin să înceapă tragerea.

Artileriștii noștri își fac cruce și deschid focul. Sub loviturile precise și iuți ale tunurilor românești, poziția bolșevică este scormonită pe fiecare metru pătrat. Pământ, cărămizi, bucăți de beton, sboară în aer. Amplasamentele inamice cele mai solide au fost atinse. Bolșevicii vor fi obligați să cedeze.

Observând însă că drapelul sovietic continua să rămână în picioare. Pe acesta mai ales, doresc tunarii să îl țintească.

Iși regulează tirul cu toată precizia și continuă tragerea cu mai multă furie. Dârzenia le este răsplătită. Nu după multă vreme, observatorul lovit în plin se frânge în două ca o jucărie fragilă. Drapelul roșu a încetat să mai fâlfâie. Entuziasmul tunarilor noștri este de nedescris.

Crezul ostașului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul țării și în veșnicia Neamului Românesc.

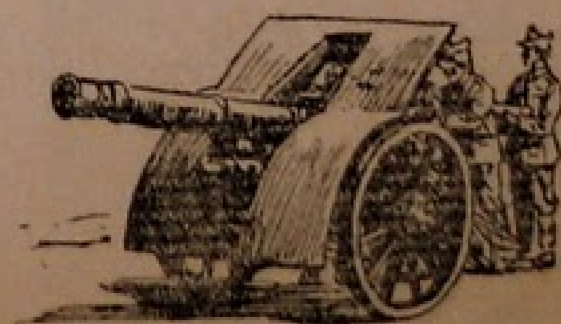
2. Port în suflet icoana României adevărate și jur să-mi jertfesc vieața pentru hotarele ei.

3. Indeplinesc ordinele fără șovăire și nu mă 'nfricoșează nici primejdia, nici trufia dușmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoția, trădarea, fiindcă ele înjosesc și necinstesc pe ostași.

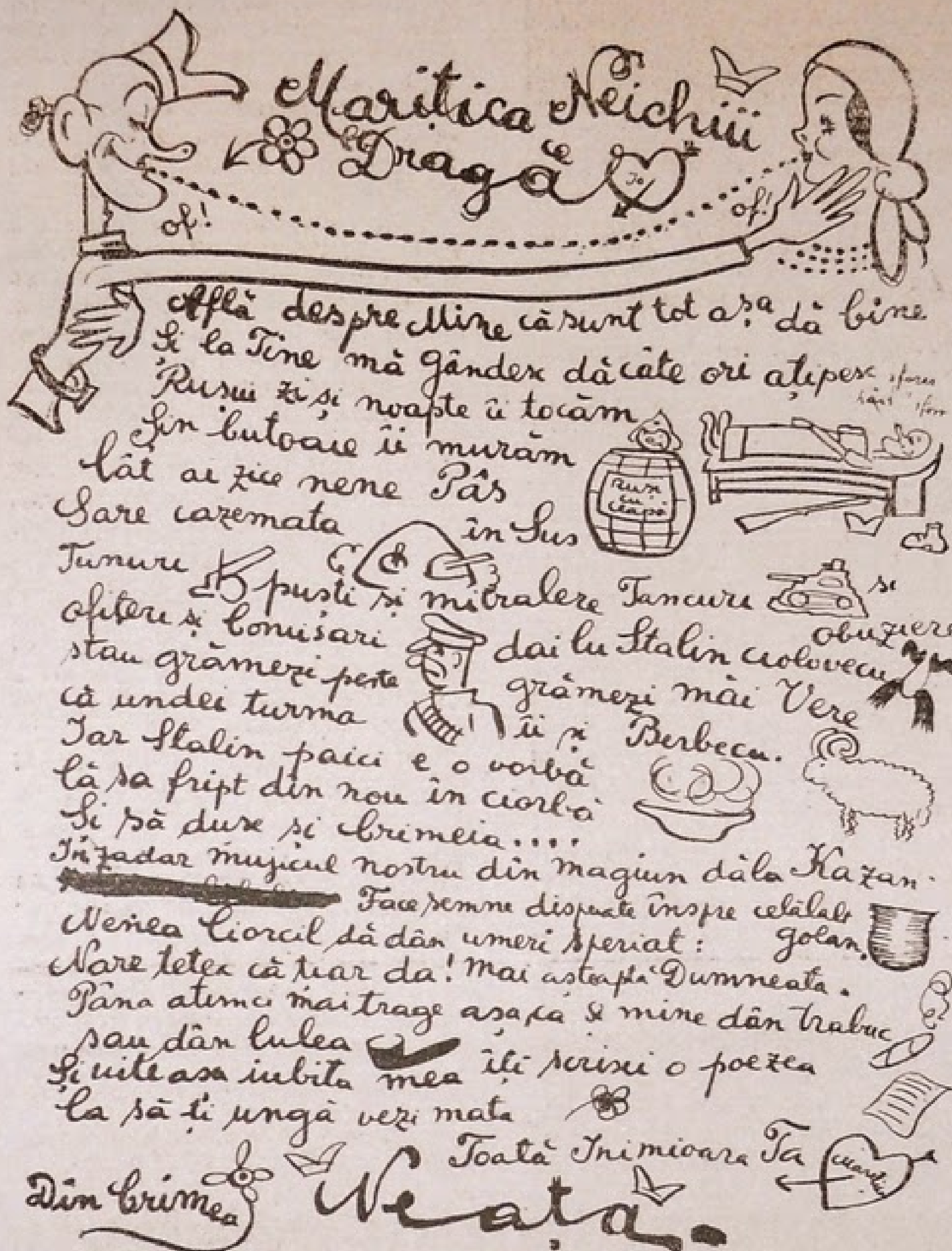
5. Iubesc camarazii; ei sunt ca și mine chezășia libertății țării, ostași bravi în războiu și lucrători harnici în uzine și ogoare, în timp de pace.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

Epistoliile soldatului Neaţă

Churchil către Stalin

Aflând de vitejeasca ta... mutare,
Chiar la Cazan, departe de Kremlin,
M'am bucurat, iar la a ta scrisoare,
Eu îţi răspund în grabă, bre, Stalin.

Intrebi că unde să te duci cu gloata,
Căci te'ngrozeşti de Crucea lui Isus,
Păi, du-te unde-a dus, bre, mutul roata
Şi surdul iapa, precum ţi-am mai spus.

Şi spui că ţi s'a terminat curajul,
Şi nu ştii ce să faci mai abitir,
Eu te povăţuesc să-ţi faci bagajul,
Şi cu bocceaua... „Pohod na Sibir“.

Să ştii că n'o să ai o crudă soartă,
Căci după ce vei fi complet bătut,
Rămâi ca la 'nceput, „linia moartă“,
Că doară, ce-ai avut şi ce-ai pierdut?

Dar fii băţos, nu te lăsa Staline,
Fii tare, bre, răbdare şi tutun,
Căci vei primi cu sigur dela mine
O funie frumoasă şi-un săpun!

Plut. adm. THEODOR D. CARAMAN

Ghicitori

Peste munţi şi peste mări
Numai ochi licăritori.
(Stelele).

Ce coboară
Pentrucă-i uşoară
Şi când-i grea nu pică
Ci'n slavă se ridică?
(Ciutura)

Neaţă camuflat

Unde o fi Neaţă, camarade.

In tren

Un englez şade în compartiment. La o staţie următoare se urcă un ţăran, care aşează în reţeaua de deasupra englezului un coş măricel.

După câtva timp, Englezul simte pe capul său ceva ud, pipăe şi duce mâna la gură. Apoi întreabă pe proprietarul coşului dacă e vin sau rachiu. Acesta îi răspunde calm:

— Pui de câne ciobănesc!

Canibalul

Un sălbatec adus de scurt timp la creştinism şi sfătuit să n'aibă decât o singură femeie, spune vesel şi mândru preotului întors după o lungă lipsă:

— Părinte, nu mai am decât o singură nevastă.

— Foarte bine, fiule, meriţi laude. Şi ce-ai făcut cu celelalte?

— Le-am mâncat!

Glume

Aşa da!

Un om îşi scoate o măsea la un bărbier.

— Cât i-ai luat? întrebă nevasta bărbierului, după plecarea omului.

— Un sutar.

— E prea mult. Să ştii că n'are să mai vie altă dată.

— Nu e nimic! Era ultima măsea care o mai avea.

Ii merge bine

— Te-ai îngrăşat mult, prietene! Din ce?

— Din ouă.

— Atât de multe mănânci?

— Nu,.. fac negoţ cu ele!

Noroc

— Ai avut azi noroc la vânătoare?

— Doi iepuri. Dar d-ta?

— Douăsprezece găini, nouă gâşte, un curcan şi patru raţe.

— Drace! Şi toate astea cu puşca d-tale?

— Nu, cu motocicleta!

Incă un tibişir

Unul ajungând în cer, la poarta raiului, un înger îi dă un tibişir şi îi cere să-şi scrie păcatele pe o tablă de perete.

După un timp îndelungat, îngerul îl întreabă dacă a terminat de notat toate păcatele.

Nu, răspunde omul. Aş mai vrea o bucată de cretă.

Uitucul

Soţia (venind acasă îşi găseşte soţul ud leoarcă): Pentru Dumnezeu, ce ai făcut că eşti atât de ud?

Soţul: Inchipuieşte-ţi că am făcut adineauri un duş şi am uitat să mă desbrac!

Sub papuc

Papucescu e sub papuc. Voind să iasă deunăzi din casă, soţia îi spuse:

— Vei rămâne acasă! Mă duc eu în locul tău!

— Bine, răspunde el, supus. Vezi să te bărbierească cum trebue.

Vârsta

— După ce cunoşti vârsta păsărilor?

— După dinţi.

— Dar păsările nu au dinţi.

— Exact, dar am eu!

S

Păţaniile soldatului Neaţă

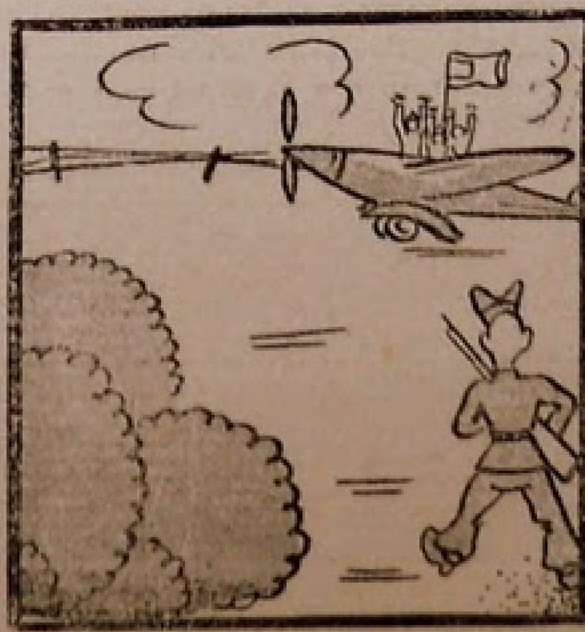
de Neagu Rădulescu

— Parcă aud un bâzâit! Ce-o fi? Că avioanele noastre nu fac aşa!

— Aha! Un avion sovietic şi parcă ar vrea să coboare. Aşi trage, da ăia dinăuntru fâlfâie o cămaşe albă.

— Vasăzică se predau ciolovecii. Ce e cu voi mă?

— Noi bombardiru sovieticu estem.

— Şi câţi sunteţi mă?

— Patru.

— Păi al patrulea unde e...

— A rămas la Moscova rumanski că nu a avut cine să-i dea brânci în avion!

Faptele săptămânii

DIN ȚARA

D-l MAREȘAL ANTONESCU a primit o telegramă dela Mareșal Keitel al Germaniei, care a luat parte la parada din 8 Noemvrie, în care scrie:

După părăsirea Regatului României, țin să repet Excelenței Voastre sincerele mele mulțumiri pentru primirea excepțional de cordială în frumoasa Țară a Domniei-Voastre și vă rog să binevoiți a transmite aceste mulțumiri și Majestății Sale Regelui împreună cu salutările mele devotate, precum și Excelenței Sale d-lui M. Antonescu.

Voiu păstra în totdeauna cea mai bună amintire despre impresionanta paradă a glorioaselor trupe române înapoiate din campania comună, precum și despre timpul cu părere de rău atât de scurt petrecut în București.

MINISTERUL Apărării Naționale face cunoscut că examenul de admitere în școlile de subofițeri ale armatei de uscat, ce urma să aibă loc la data de 20 Noemvrie 1941, se amână la o dată ce se va comunica ulterior.

RANIȚII Spitalului Z. I. 305 au făcut o manifestație națională în sala Teatrului Luptă și Lumină. Producțiile artistice ale răniților, au mișcat întreaga asistență. Răniții au cântat, declamat și au executat mânuiri de armă.

LA BISERICA din Tulciu din Transnistria a avut loc comemorarea eroilor căzuți pentru patrie. Excadronul d-lui căpitan Gh. Bucurescu, a dat o serbare ostășească la care a luat parte și ostași germani.

IN GARA Chitila s'a deschis o cantină pentru ostași și răniți români, unde vor găsi ziua și noaptea, ceai fierbinte, sub patronajul Crucei Roșii, filiala IV a Sectorului de Verde din Capitală, sub președinția d-lui D. A. D. Mincu.

S'A PRELUNGIT termenul de circulația monedelor de 100 și 50 lei până la 1 Decemvrie a. c.

NOILE monede de hârtie sunt valabile oricare ar fi data emisiunii.

LA ȘCOALA superioară de războiu, în ziua de 15 Decemvrie se va ține concurs de admitere pentru secția intendenței, promoția 23-a.

SE ADUCE la cunoștința ofițerilor și trupei, lăsați la vatră, că nu au voe a mai purta uniformă chiar din ziua lăsării lor la vatră.

Cei ce se vor abate vor fi judecați pentru port ilegal de uniformă.

D-l Dr. LIVIU CÂMPEANU a ținut o conferință la Radio București, despre studiile făcute în alte țări din Europa asupra problemei importante din punctul de vedere social, pentru reeducarea invalizilor de războiu.

Ascultați în fiecare zi dela 12,50—13,50 „Ora ostașilor la Radio"

DE PESTE HOTARE

ASTĂZI 11 NOEMVRIE, Regele Împărat Victor Emanoil al Italiei a împlinit 72 de ani. Aniversarea aceasta a fost sărbătorită de tot poporul Italian, având un fericit prilej, pentru a-și manifesta odată mai mult devotamentul său față de Casa Domnitoare.

INTREAGA PRESĂ Italiană salută cu căldură sărbătoarea onomasticei M. S. Regelui Mihai, spunând că: Tânărul Rege Mihai a fost sortit să se urce pe Tron în clipa cea mai întunecată a Istoriei României, dar a văzut împrăștiindu-se repede norii înfrângerii din anul 1940 și strălucind la orizont soarele frumos a victoriei redeșteptării naționale.

In jurul suveranului român se strânge azi iubitoare, recunoștința întregului popor și simpatia popoarelor și armatelor aliate.

PREȘEDINTELE Americei, Roosevelt a cerut să se pue noi impozite pe popor, pentru a mări fondul de înarmare.

JAPONIA merge alături de puterile Axei. Decanul gazetarilor Japonezi a pronunțat un discurs în care a anunțat că singura cale pe care Japonia trebue s'o urmeze, este aceea de a merge cu puterile Axei. Orice negocieri cu Statele-Unite Americane sunt absolut inutile.

DUPĂ cum se știe, America a trimis zilele trecute o notă Finlandei prin care încearcă să o scoată din războiul contra bolșevismului.

La aceasta, Președintele Finlandei a răspuns între altele, că dacă Finlanda n'ar fi intrat în războiu, 36 divizii sovietice ar fi copleșit imediat teritoriul ei. Finlanda va duce războiul mai departe până când va avea granițele complet asigurate din punct de vedere militar.

Ea fiind un Stat mic și atât de slab față de un colos ca Rusia, n'ar putea fi asigurată niciodată, prin niciun sistem de granițe. Chiar dacă aceste frontiere ar fi niște munți foarte înalți sau o apă foarte largă — deși astfel de obstacole naturale nu se găsesc în regiunea unde Finlanda se învecinește cu spațiul rusesc — totuși, nici astfel de frontiere nu mai constitue astăzi, o asigurare a unui Stat, contra mijloacelor afensive ale războiului modern.

Oare ceea ce spune micul și eroicul popor finlandez nu s'ar potrivi, și cu țara noastră?

IN CERCURILE americanilor care nu vor războiu, se află că d-l Roosevelt ar fi aprobat cererea lui Stalin de a-l vizita.

Intâlnirea ar urma să se producă în secret și numai în cazul când împrejurările ar face-o neapărat necesară. Dictatorul sovietic ar urma să folosească un avion de mare distanță spre a veni în America.

Se svonește că în modul acesta Stalin și-ar pregăti chiar fuga în America.

SOVIETELE sunt slăbite până într'atâta încât nu mai pot da o contraofensivă, — constată că postul de radio New-York. Centrele industriale sovietice sunt ocupate sau grav amenințate, iar resursele de care mai dispun bolșevicii nu sunt îndestulătoare pentru a asigura reușita unei contraofensive.

Intreprinderile industriale pe care Sovietele le posedă în Urali nu sunt în stare să facă față acestei sarcini uriașe, iar căile de comunicație dintre Anglia și Statele Unite, de o parte, și Rusia Sovietică, de altă parte, sunt foarte lungi și foarte greu practicabile.

D. HULL, secretarul departamentului de Stat american, a declarat, la o conferință de presă, că examinarea de către Anglia a propunerilor nord-americane relative la obligația ce revine Angliei de a face furnituri în cadrul legii de împrumut-închiriere, este pe cale de a fi terminată, dar, că încă nu se poate spune dacă Marea Britanie va primi propunerile nord-americane.

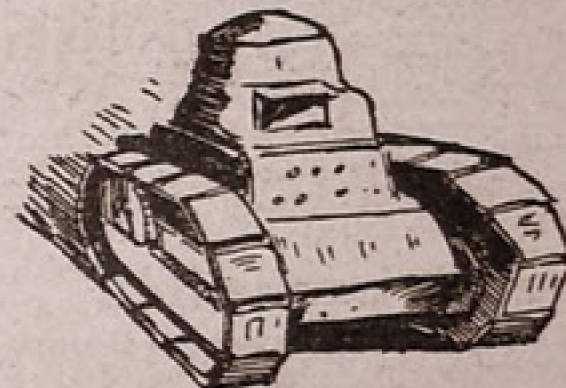
Se știe că Statele Unite au cerut în deosebi trei lucruri Angliei, și anume:

1. Anglia să autorizeze Statele Unite a folosi toate punctele de sprijin engleze, chiar și după războiu.

2. Marea Britanie să renunțe la regimul preferențial în domeniul vamal, practic, înlăuntrul importului său, și

3. De asemenea să renunțe la monopolul pe care îl are pentru anumite materii prime, ca de exemplu cauciucul, cositorul, etc.

După cum vedem prietenia nu-i pe degeaba.

Evenimente din războiu

FRONTUL ANTIBOLȘEVIC DIN RĂSĂRIT

In Crimeea, trupele germane și române se găsesc în fața ultimelor două bastioane care au mai rămas sovieticilor, la cele două colțuri ale peninsulei Sevastopol și Kerci.

Sevastopolul în special are o foarte bună așezare de fortăreață, el fiind apărat spre Răsărit — de unde atacă germanii și românii, — printr'un șir de înălțimi, orașul scoborând apoi în amfiteatru spre Mare, cu fața la Vest. Bombardamentul aviației și artileriei germano-române este deosebit de puternic asupra ambelor porturi, a căror rezistență devine din moment în moment mai critică.

Ultimele știri de pe front ne arată că trupele germane și române, după violente lupte de urmărire, au ajuns pe coastă, la sud de Kerci.

Aviația germană a continuat, cu bun efect, bombardarea porturilor Sevastopol, Kerci și Anapa.

In regiunea situată la Sud de Tula, formațiuni de infanterie și de care de asalt germane au bătut o divizie de cavalerie sovietică, luând un mare număr de prizonieri și capturând 91 tunuri și un important material de războiu.

In sectorul de Miazănoapte, așa numitul „general iarnă", continuă a suferi înfrângeri, deși bolșevicii și aliații lor puneau mare nădejde în înăsprirea timpului.

După ofensiva dela 8 Noemvrie, la Sud de Ladoga, care a dus la izolarea totală a Leningradului și la ocuparea regiunii Tișvin (important nod de comunicații), se anunță o nouă serie de operațiuni importante în sectorul nordic al Careliei, unde forțele germano-finlandeze acționează fără încetare, provocând rușilor pierderi mari și continuându-și înaintarea.

In ultimul atac trupele germano-finlandeze au reușit să cucerească peste 700 mici redute, fortificate, silind forțele sovietice să se retragă cu mari pierderi.

O încercare de despresurare făcută la Leningrad de importante forțe inamice a dat greș, datorită armelor de apărare ale trupelor germane. Inamicul a suferit pierderi grave. Au fost distruse 11 care de asalt din cele 17, care atacaseră.

Formațiuni aeriene de luptă și de vânătoare au atacat pe întregul front liniile de legătură ale armatei și aerodromurile inamicului cu un succes deosebit. Ele au distrus un mare număr de trenuri și au pricinuit forțelor aeriene sovietice pierderi considerabile.

Moscova a fost bombardată ziua și noaptea, cu bombe explosive și incendiare. Loviturí în plin asupra instalațiilor de cale ferată au pricinuit pagube serioase.

Ultimele vești ne arată că în urma debandadei din Capitala bolșevică, au fugit și ultimii funcționari civili, la care s'a alăturat și o bună parte din populație.

Alte atacuri de noapte ale aviației germane au fost îndreptate contra uzinelor de armament dela Gorki.

Pe celelalte fronturi.

Avioane britanice au aruncat din nou bombe asupra orașelor Brindisi și Neapole din Italia, provocând câteva stricăciuni și nicio victimă printre populația civilă. Artileria antiaerană italiană a doborît două avioane: unul la Neapole și altul la Brindisi. Victimele primei incursiuni dela Brindisi au sporit dela cifra de 40 la 86, iar numărul răniților la 102. N'a fost atins niciun obiectiv cu caracter militar.

In Africa de Nord, pe frontul Tobruk, trupele câtorva pozițiuni fortificate au respins cu succes încercările de atac ale englezilor, care au fost forțați să se retragă, suferind importante pierderi în morți și prizonieri.

Formațiuni aeriene germane au bombardat în mai multe rânduri obiectivele cetății, cauzând distrugeri și incendii. Incursiuni ale avioanelor inamice asupra orașului Benghazi au cauzat stricăciuni la locuințe și patru victime în populația musulmană.

In Africa orientală noi atacuri contra pozițiilor italiene dela Culquabert au fost respinse; un avion inamic a fost doborît.

In Atlantic, precum și în apele din jurul Angliei, aviația și flota germană și-au continuat vânătoarea asupra vaselor britanice.

C. 44.420. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, BUCUREȘTI